

Magí: «Aquesta fase dona forma al treball personal i introspectiu que has tingut la capacitat i valentia de detectar per seguir creixent com a persona»

Parlem amb l'artista sobre l'estrena del segon EP de la trilogia 'Autoteràpia'

Magí | Mireia Ibarzo

Si una cosa bona va tenir el confinament de l'any passat pel **Magí**, és el descobriment de poder començar a emprendre un projecte en solitari. L'aïllament el va impulsar a compondre cançons com si es tractés d'un viatge terapèutic amb les emocions i els neguits propis del moment, portant-lo així a posar el nom d'*Autoteràpia* al seu primer treball. Una trilogia autoeditada amb tres EP, dels quals avui estrenem el segon: *Autoteràpia | Fase 2: Hipòtesi*.

Com et sents davant l'estrena?

Amb moltes ganes i il·lusió de seguir endavant amb el projecte, tot i que suposo que com molts artistes i grups quan presenten la seva música i fa molt temps que estan treballant-la i escoltant-la. Per mi és el moment de deixar-la anar i per la gent és el moment en què es coneix, la

primera vegada que l'escolten. En tinc moltes ganes!

Com va ser el procés de creació?

Feia uns quants anys (5 o més) que intentava muntar un grup de "local". Durant tots aquests anys havia anat fent cançons i donant forma a la idea que fos com un procés d'autoteràpia que, a la vegada, em servís per escoltar-me, buidar-me i compartir les meves inquietuds, pors i desitjos a través de la música. I finalment, va ser en plena primera onada del confinament, durant el març del 2020, quan en unes xerrades virtuals que vaig tenir amb el Marc Benaiges, amic i productor, va sortir la idea de donar forma a algunes de les cançons que tenia. No tenia cap intenció de fer un projecte en solitari, però al final vaig veure que si no ho feia així, podien seguir passant anys intentant muntar algun projecte. Sempre estaré agraït al Marc per aquest impuls, m'ha retornat mitja vida!

En quin moment creus que et trobes actualment?

Per fi he trobat la manera de treballar pel meu compte en les meves cançons, col·laborant i formant equip amb diferents persones amb qui treballo molt a gust. 'Curar' i descobrir que puc anar fent pel meu compte, ha estat un alliberament que ara estic disfrutant moltíssim. Estar sol al timó comporta assumir la gestió de tot, però també et dona la llibertat de fer el que realment vols i, en general, pel que estic veient, el ritme de treball i dedicació és més àgil i productiu. Normalment, treballar en grup comporta decidir, treballar i conduir conjuntament el projecte, i sempre és més complicat treballar amb el mateix ritme i passió prenent les decisions consensuades, però de totes maneres ho trobo molt a faltar!

Magí Foto: Mireia Ibarzo

Podem dir que aquest treball ha estat per a tu una "autoteràpia" com bé indica el títol?

Totalment, tenia clar que -per ara- volia treballar la música en aquest sentit més introspectiu i inevitablement, m'ha servit per mirar endins, escoltar-me, remoure moltes coses i treure-les

enfora.

Com se't va ocórrer la idea de fer una trilogia?

Sobretot per un tema pràctic de poder treballar per fases. Penso que actualment, estar tot el temps que comporta treballant en un disc, pot acabar comportant la mort del projecte durant el procés de treball. Si vols iniciar un projecte, crec que és millor anar treballant per fases i, a poc a poc, donar forma al projecte. D'aquesta manera tens més marge per anar experimentant sobre la marxa i veient què t'agrada més i què no. Suposo que avui dia, treure un disc només té sentit si tens un projecte consolidat, diners i temps per aturar-te a treballar tranquil·lament en un àlbum. Per tant, com tenia clar que el concepte sobre el que volia treballar era l'autoteràpia, vaig pensar que la millor manera era donar-li forma treballant en EP de tres o més cançons. Abans de publicar el primer EP, el Marc Benaiges em va donar la idea d'entendre cada EP com una fase del procés d'autoteràpia. La primera fase va ser "introspecció", aquesta segona és "hipòtesi" i la tercera i darrera serà "acceptació". Tot just aquests dies estic gravant els tres temes que formaran part del tercer EP i que tancaran la trilogia.

Ara que coneixem la fase 1, com definiries la segona?

Aquesta segona fase -"hipòtesi"- és la del plantejament dels problemes i solucions que vols afrontar, on et plantes el què, el per què i quines coses hi ha dins teu que vols i has de revisar, treballar i/o acceptar. És la fase que dona forma al full de ruta de treball personal i introspectiu que has tingut la capacitat i valentia de detectar per seguir creixent com a persona.

L'EP comença amb "M'ho prens tot", una cançó amb una càrrega i un pes força important. Què ens en podries explicar?

"M'ho prens tot" parla sobre l'error massa freqüent i inesgotable que cometo (i segurament seguiré cometent), de creure que moltes de les coses que em passen no són per culpa meua (allò tan comú de centrifugar la culpa). Pensar que hi ha coses, persones o fets del destí diví que em prenen tot allò pel que vull lluitar i/o reivindicar en la meua vida. Una actitud que s'acaba convertint en una pràctica habitual que t'empresona i t'esclavitzava davant la necessitat de lluitar, viure i ser lliure. La llibertat és tot el que tenim i el que ens mereixem però massa sovint ens oblidem que ets tu i només tu, qui escriu i viu tot el que ha vingut i el que ha de venir. La lluita contra un mateix que ens acompanyarà sempre, fins al dia de marxar.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=zG_gCZdaOkM

També parles de les mentides en una de les cançons. Què t'ha portat a escriure sobre això?

"Mentides" l'escriu després de viure una situació personal i sentimental que neix i creix a l'entorn d'una mentida que es va anar fent gran i dolorosa. No em considero ni soc mentider per naturalesa. Tinc clar que no aporta res, ni a un mateix ni a les persones que t'envolten. De fet, intento revisar-me i treballar-me per sempre ser clar, honest i transparent, amb mi mateix, sobretot, però també per respecte a les persones amb qui em relaciono. Però també soc conscient i penso que totes les persones hem mentit o mentirem en més d'una ocasió. Encara que siguin petites mentides, mals menors... aquest seria un tema per tractar en una sola entrevista! (Riu).

"Ben d'hora" és la tercera i l'última cançó de l'EP i sembla tenir un significat molt especial.

És una cançó d'agraïment al Ringo, el meu gos. Qui m'acompanya sempre en les caminades matineres que fem mentre em desperto, penso, reflexiono, observo? M'agrada despertar-me bastant aviat, veure com comença un nou dia i agafar forces i il·lusió per seguir endavant, sense por amb tot el que estic fent o vull fer. Li estic infinitament agraït de sentir-lo i tenir-lo sempre i fer-nos costat. És impagable tot el que poden arribar a donar-te. L'estimo a "fondu", ens estimem a "fondu" i és brutal sentir això cada dia!

En què es diferencia aquest EP de l'anterior?

Tant aquest EP com l'anterior han estat treballats amb el Marc Benaiges com a productor i gravats i mesclats a l'estudi Sibèria a mans del Miguelito Superstar (Fundación Tony Manero). I estèticament hem treballat en un electropop que veu del rock i que hem vestit d'electrònica dels anys 80. Per tant, tots dos EP segueixen una mateixa línia. En canvi, el tercer EP -en el qual estic

treballant actualment a l'estudi- l'electrònica pren molt més protagonisme i estic visitant estils com el house, el dance i el techno. La cosa està agafant un aire molt diferent i penso que forma part del mateix procés d'autoteràpia emocional però també musical. A més, estic molt content amb la feina que estem fent amb el Pau Pinto (4 Band Records), amb qui estic treballant actualment, ja que amb el Marc Benaiges, per temes laborals i familiars, no hem pogut sincronitzar les agendes. De fet, tant el Marc (bateria) com el Pau (baix i DJ) formen part de la formació en directe que ja estem preparant i treballant pel concert de presentació que farem a principis d'octubre. En breu anunciarem data i lloc, així que tot queda en família!

Magí Foto: Mireia Ibarzo

Hi haurà més fases? Un quart EP?

Al final no, *Autoteràpia* acabarà amb el tercer EP però la cosa no s'atura. De fet, a l'estudi estic gravant sis temes. Els tres de l'últim EP que tancarà la trilogia *Autoteràpia* i tres més que tenen un rotllo més reivindicatiu. Em ve de gust i vull parlar sobre què passa al meu voltant. De vegades per ser crític i d'altres per ser constructiu, però torno a agafar la música com a eina de transformació social i cultural, com normalment havia fet en els projectes anteriors de "local" que havia tingut, sobretot, amb **Arkada** i **Nunca jamás**.

Has treballat també amb diferents grups i amics dins de la indústria; és això una de les millors coses de la professió?

Sí, fa bastants anys que treballo amb diferents grups i amics, donant suport en la gestió i promoció de projectes musicals. Una de les coses de què més gaudeixo és poder treballar la música des de qualsevol àmbit. És el que més estimo i m'agrada, per mi és molt important sentir que estic fent el que vull amb la màxima motivació i compromís.